

ПѢНІЕ НА ПТИЦЫ-ТЫ.

Природа-та има свои-ты тържественны врѣ-
мяна, за кои-то тя призовава музыканты отъ раз-
ны страны на земныя глубось. Человѣкъ вижда че
ся стичѣтъ учени художници артисти съ чудесны
спѣвы, сонаты (4), народни пѣвци, кои-то, като
ся скытать самъ-тамъ, незнаѣтъ да пѣѣтъ друго,
осѣвѣнь едни стихотверны пѣсни, чясто повторяе-
мы, поклонци, кои-то повторять много пѣтъ исты-
ты прѣпѣвкы на дългы-ты си духовны пѣсни. И-
волка-та (5), като кацнала на най-высокыя клопъ
на единъ младъ брѣсъ свирѣ и прѣзира нашія
черный дроздъ, кой-то не го причита за ничто;
лѣстовичка-та, подъ стряхъ-тъ на еднѣ странопріе-
мицѣ (ханъ), цѣрка и прави да ся чюе разбар-
кано-то ѣ пѣяние; пустинякъ-тъ (6) скрѣтъ подъ
листіе-то на единъ дѣбъ гоучи и продължава вър-
кавицы ты си приличны на разлюлены звукове на
единъ ловчиский рогъ въ горж-тъ; най сѣтиѣ чър-
веногущката посторява малкъ-зѣ си пѣсенъ надъ
жигисны ты вратца, дѣто си е поставила голѣмо то
гнѣздо; нъ славей-тъ като не ся въспріема да оста-
ви да ся изгубва гласъ-тъ му въ тойзи сборный
спѣвъ (симфонія) чяка спокойныя часъ за да си съби-

(4) періе съ инструментъ. [5] серче кушу (goriot)

[6] дивъ голабъ рус. вяхиръ gamier